

Historický ústav Filozofické fakulty UHK v Hradci Králové

Posudek oponentky bakalářské práce

Autor BP: Matěj Bekera
ochrana kulturního dědictví

forma: prezenční

obor: Prezentace a

Název práce: Činnost architekta Oldřicha Lisky v Hradci Králové

Vedoucí BP: PhDr. Zdeněk Zahradník

Oponentka BP: doc. PhDr. Dana Musilová, CSc.

Bakalářská práce se zabývá činností architekta Oldřicha Lisky v Hradci Králové. Kromě úvodu a závěru obsahuje šest kapitol, z nichž první se věnuje přehledu dosavadního bádání a pramenům, druhá architektovým životním osudům, třetí okolnostem ovlivňujícím jeho tvorbu (školy, odborná praxe v zahraničí, spolupracovníci), čtvrtá podává přehled projektů, které Oldřich Liska vypracoval pro Hradec Králové (včetně nerealizovaných či neidentifikovatelných projektů), pátá se pokouší o typologii Liskova díla, šestá sleduje tyto stavby z chronologického pohledu. Práci doplňují četné obrazové přílohy. Ocenit lze především šíři pramenné základny, s níž autor pracoval.

Práce se svým stránkovým rozsahem blíží diplomové práci. Autor zvolil pro zpracování tématu věcné členění. Tento přístup si zaslouží ocenění, protože je náročnější než chronologický. Zvládnout věcný princip je však často nad síly začínajícího autora. Bohužel to platí i v tomto případě. Jednou ze základních chyb, jichž se začínající badatel při věcném přístupu dopouští, je opakování stejných informací na různých místech textu. Tak je tomu i v této práci. Na několika místech v textu se opakují stejné informace, liší se pouze jejich kontext. Týká se to zejména Liskových staveb a projektů, s nimiž se čtenář setká hned v několika kapitolách.

Dalším problémem, který se v práci opakovaně objevuje, je autorova neznalost teorie architektury. Její zvládnutí je přitom prvním krokem ke zpracování tématu, v němž architektura a stavitelství hrají klíčovou roli. Na straně 17 si autor plete pojem stavebník a stavitel, což jsou kategorie, mezi nimiž je navzdory společnému slovnímu základu podstatný rozdíl. Podobně tápe u teorie funkcionalismu, o němž tvrdí, že se neohlíží na konkrétní účel stavby. Je tomu přesně naopak: koneckonců tento směr má funkci neboli účel přímo ve svém názvu.

A forma u něj vždy následuje funkci. V širším kontextu to platí o celé moderní architektuře; účelnost je jedním z jejích základních znaků. Už proto musí být Liskovy stavby účelné. Domnívám se, že naznačené problémy souvisí mimo jiné s tím, že autor nevěnuje v úvodu práce sebemenší pozornost metodám své práce. Pak by možná nevynášel takové paušalizující odsudky socialistického realismu v architektuře, jako na straně 33, kde říká, že se jedná „o úpadkovou formu architektury“.

Rovněž po formální stránce lze mít k textu výhrady (mezery mezi odstavci a mezi tituly v seznamu pramenů a literatury). Má však slušnou stylistickou úroveň, je svižný a dobře se čte.

V Praze 6. června 2015

Dana Musilová, v. r.